

Konzultantský posudek diplomové práce Vojtěcha Sedláčka

„Strategické řízení na úrovni centrální vlády“

Tato práce patří nesporně do třídy těch, které posuzovatele zaujmou na první pohled. Poznávací problém je jasně formulován. Na rozdíl od mnoha jiných diplomantů autor uplatňuje celou řadu výchozích definic a teoretických konceptů se schopností samostatného úsudku. Ubírá se cestou, s níž nemusíme vždy souhlasit, která je však vždy jasně vykolíkováná. Jeho pouť se navíc opírá o vědomí souvislostí: o reflexi cesty, kterou již země prošla, a o odpovědnou práci s relevantními prameny naší i zahraniční provenience. Postup řešení formulovaného zadání se velmi komplikuje vzhledem ke konceptuální náročnosti zvoleného tématu, ale i vzhledem k tomu, že empirie, kterou se práce snaží uchopit, jeví příznaky samotného (byť protrahovaného) zrodu studovaného jevu. O to více potěší závěrečná část, která v duchu nejlepších tradic veřejné politiky podává náměty na inovace jak v obsahu, tak ve struktuře strategického vládnutí odvíjejícího se z centrální úrovně státní správy v České republice.

Pokud jde o pojmový aparát a teoretické zázemí práce, vyzdvihl bych především návrh na uplatnění pojmu strategický proces. To byla šťastná volba, která studentovi umožnila protáhnout se houštinou různých významů stejných pojmů, případně označování stejných entit různými pojmy. Podobně šťastné je navržené rozlišení strategického procesu na jeho agendovou podobu (uplatňující se především v samotném centru vládnutí), a podobu institucionální (související především s podobu strategického řízení na úrovni resortů). Ostatně ani důraz na přísné odlišení cílových funkcí strategického řízení v institucích veřejného a komerčního sektoru není v naší odborné práci zdaleka samozřejmý.

Následující poznámky k obsahu práce necht' jsou vnímány především jako inspirace pro další prohlubování již tak pozoruhodného analytického záběru posuzované práce:

1. Proud New Public Management je prezentován hlavními výstupy publikovanými především v 90. letech minulého století. Přibližně od přelomu tisíciletí do současnosti ovšem sílí jeho kritická reflexe, vycházející především z uplatnění již zmiňovaného rozlišení cílových funkcí veřejného a komerčního sektoru a z negativního dopadu zanedbávání přístupů „tradičtější“ teorie státu a veřejné správy.
2. Reflexe nedávných pokusů o institucionalizaci strategické dimenze řízení na úrovni centrální vlády končí informací o funkčním selhání Rady pro sociální a ekonomickou

strategii. Nicméně v roce 2003 vznikla – současně s jejím zrušením – nová Rada pro udržitelný rozvoj, která (alespoň titulárně) převzala většinu funkcí bývalé RASES. Také analýza tohoto posledního období by mohla být velmi zajímavá.

3. Strategické centrum při Úřadu vlády se má nazývat Odbor pro vládní strategie. To je myslím nevhodné označení pro strategie, které by měly mít z povahy věci spíše agendovou než institucionální podobu. Také liniové umístění tohoto odboru by neodpovídalo odlišné povaze jeho strategických, koordinačních a konzultačních funkcí; proto bych viděl jako vhodnější jeho umístění přímo pod gesci předsedy vlády – nejspíše jako útvar jeho kabinetu.
4. V částech věnovaných strategiím pro resorty postrádám analýzu osudu jejich střednědobých koncepcí, které byly zpracovávány v posledních letech a jejichž tvorba byla oknem příležitostí pro kompetentnější úředníky. V takových případech byla využita pro posílení koncepčního řízení těchto ministerstev.

Hodnotu práce zbytečně snižuje řada překlepů, ale i několika gramatických chyb, které najdeme například na stranách 6, 12, 16, 19 (2x), 22 (2x), 23, 28, 32, 50, 56, 69, 71 či 72.

Posuzovanou diplomovou práci doporučuji přijmout k obhajobě. Celkově ji hodnotím jako výbornou. Na základě průběhu a výsledku obhajoby navrhuji zvážit i návrh na udělení pochvaly panu děkanovi.

Prof. PhDr. Martin Potůček, CSc. MSc.

9.6. 2006